

ביאור בדרך אפשר

1 וַיִּשְׁכַּם לָכֵן בַּבֶּקֶר וַיִּנְשָׁק לְבָנָיו וּלְבָנוֹתָיו גו' וַיִּלְךָ וַיֵּשֶׁב לָכֵן
2 לְמִקְוֵמוֹ וַיַּעֲקֹב הֵלֶךְ לְדַרְכּוֹ גו'¹ בסיום פרשת השבוע, פרשת ויצא,
3 מספרת התורה כי לאחר שיעקב אבינו ונשותיו ובניו ובנותיו ברחו מבית לָכֵן,
4 קם לָכֵן ורדף אחריהם והשיג אותם ובסופו של המפגש השכים לכן בבוקר.

5 נשק לבניו ולבנותיו ולאחר מכן נפרדו

6 לכן ויעקב. לכן חזר למקומו ויעקב

7 אבינו הלך לדרכו (לכיוון ארץ ישראל)

8 וּמִבְּאֵר בְּתוֹרָה אֹר' לרבנו

9 הזקן, (מאמרי החסידות על פרשיות

10 השבוע שבספרים 'תורה אור' (על

11 חומשים בראשית ושמות) וילקוטי

12 תורה' (על חומשים ויקרא, במדבר

13 ודברים) נקראים כשם ד'י

14 חֲסִידֵי־שֵׁע פְּרָשָׁה - הפרשה

15 החסידית, כלומר ביאורי החסידות על

16 הפרשה והרבי עזר כמה וכמה פעמים

17 על לימוד המאמרים הללו מידי שבוע

18 (בשבוע) וּבְתוֹרַת חַיִּים' לאדמו"ר

19 האמצעי סוף פְּרָשְׁתָּנוּ² [על-פי

20 הַמַּאֲמָר הַיְדוּעֵ³ שֶׁהַתּוֹרָה

21 מְדַבֶּרֶת בְּעֵלְיוֹנֵים וְרוּמָזוֹת

22 בְּתַחְתּוֹנֵים כלומר, בניגוד לנראה

23 לכאורה המשמעות של דברי התורה

24 היא בעיקר כפי שהם למטה בגשמיות

25 ויש בהם רק רמז לעניינים כפי שהם

26 ברוחניות, ואם כן התורה מדברת

27 בעולמות התחתונים ורומזת לעולמות

28 העליונים, הרי לאמיתו של דבר,

29 למרות שהתורה מתכוונת כמובן לפשט

30 הדברים, התורה מדברת בעצם

31 ברוחניות הדברים ורק רומזת לגשמיות

32 ולפי זה מבואר במאמרי החסידות

33 ב'תורה אור' ו'בתורת חיים' -] דְּמָה

34 שְׁפָתוֹב וַיִּשְׁכַּם לָכֵן בַּבֶּקֶר,

35 מתייחס ומרמז קָאֵי עַל בְּחִינַת הַלְכֵן הָעֲלִיּוֹן שְׁלִמְעָלָה הצבע

36 הלבן מסְּמָל פְּשִׁיטוֹת, כלומר אור עליון שאיננו מוגדר ואיננו 'מצויר' בהגדרה

37 כזו או אחרת אלא נעלה מכל הגבלה והגדרה והוא אור שמאיר עד אין סוף.

38 המושג קיים בדרגות שונות הַחֵל מִבְּחִינַת הַחֵתֶר שלמעלה מעשר הספירות

39 (המתחילות בגלוי בעולם האצילות) וגם למעלה הימנו עַד לְעֶצְמוֹתוֹ

40 וּמַהוֹתוֹ יִתְבַּרְךְ שהוא הבלי גבול והאין סוף האמיתי, למעלה מכל שייכות

41 להגדרה והגבלה כלשהי והוא ה"לובן" הכי העליון, וּמָה שְׁפָתוֹב וַיִּנְשָׁק

42 לְבָנָיו וּלְבָנוֹתָיו, קָאֵי עַל הַמְשָׁכָה מִיְחָדָת מאור אין סוף

ביאור בדרך אפשר

לְבַחֲחִינַת "בָּנִים וּבָנוֹת" שְׁבַסְדֵּר הַהִשְׁתַּלְשְׁלוֹת האור האלוקי
הולך ונמשך מלמעלה למטה ב"סדר השתלשלות" היינו בצורה הדרגתית,
מדרגה לדרגה, והיחס והקשר בין הדרגות השונות דומה לשלשלת (שרשרת)
השחוליות שלה אחוזות זו בזו, והמשמעות הרוחנית הפנימית של נשיקת לבן

לבניו ולבנותיו היא המשכה מ'לובן

העליון" (אור אין-סוף) ל"בנים"

ול"בנות" של סדר השתלשלות,

"בָּנִים" הֵם זָכָרִים

וּמְשֻׁפְּעִים, ו"בָּנוֹת" הֵן

נְקֻבוֹת דְּהֵינּוּ מְקַבְּלִים, שְׁכָל

סֵדֵר הַהִשְׁתַּלְשְׁלוֹת נִחְלָק לְב' ¹

הַעֲנָנִים דְּמִשְׁפִּיעַ וּמְקַבֵּל סדר

ההשתלשלות כולו בנוי בצורת משפיע

ומקבל, כי כל בחינה וכל דרגה לכל

אורכו של סדר ההשתלשלות מקבלת

מזו שלמעלה ממנה ומשפיעה לזו

שלמטה ממנה. בנוסף לכך, היחס בין

בחינות רבות דומה ליחס שבין משפיע

ומקבל. למשל, החכמה משפיעה

לבינה ולכן החכמה נקראת "אב", בן,

זכר והבינה נקראת "אם" (בת, נקבה),

וּשְׁנֵיהֶם גם המשפיע (בנים) וגם

המקבל (בנות) שבכל דרגה מְקַבְּלִים

הַשְּׁפָעָה מִיְחָדָת מִבְּחִינַת לָכֵן

הָעֲלִיּוֹן האור אין-סוף שלמעלה

מסדר ההשתלשלות בְּאִפְסָן שָׁל

נְשִׁיקָה שהיא יותר מאשר ההמשכה

והגילוי שקיימת בדרך כלל,

שְׁנֵי־שִׁיקָה מוֹרָה עַל הַתְּמַסְרוֹת

(אֵיבְעָרְגָעְגֶּבְנִיקֵיט) בְּתַכְלִית

וְהַשְּׁפָעָה מִיְחָדָת תּוֹסַפֵּת עַל

ההארה וההשפעה הרגילה.

וְעֵנֵנו זֶה נַעֲשֶׂה בַּבֶּקֶר שָׁל כָּל

יּוֹם כאמור, "לכן" מורה על "לובן

העליון" כי הצבע הלבן מורה על פְּשִׁיטוֹת (למעלה מגדר וצויר, כאמור) וכאן

מוסיף ומבאר שישנו זמן מיוחד ומסוגל להארת "לובן העליון", שְׁכָל יּוֹם

בַּבֶּקֶר נִמְשָׁךְ בְּחִינַת לָכֵן הָעֲלִיּוֹן, והמשכה זו היא נְתִינַת כַּח

מִיְחָדָת מַעֲבֵר לְרִגְלֵי מַעֲצָמוֹתוֹ וּמַהוֹתוֹ יִתְבַּרְךְ ל"בנים" ול"בנות"

שבסדר ההשתלשלות, וזו המשמעות הרוחנית הפנימית של האמור בפסוק

וַיִּנְשָׁק לְבָנָיו וּלְבָנוֹתָיו, היינו שהיתה השפעה מיוחדת, מתוך התמסרות

מעל ומעבר לרגלי ("נשיקה") מאור אין-סוף ("לובן העליון") הן למשפיע

42 ("בנים") והן למקבל ("בנות") שבסדר השתלשלות.

בס"ד. שבת פרשת ויצא, ז'

כסלו ה'תשמ"ח.

(הנחה בלתי מוגה)

וַיִּשְׁכַּם לָכֵן בַּבֶּקֶר וַיִּנְשָׁק לְבָנָיו וּלְבָנוֹתָיו גו'

וַיִּלְךָ וַיֵּשֶׁב לָכֵן לְמִקְוֵמוֹ וַיַּעֲקֹב הֵלֶךְ

לְדַרְכּוֹ גו'¹, וּמִבְּאֵר בְּתוֹרָה אֹר' (דִּי חֲסִידֵי־שֵׁע

פְּרָשָׁה) וּבְתוֹרַת חַיִּים' סוף פְּרָשְׁתָּנוּ² [על-פי

הַמַּאֲמָר הַיְדוּעֵ³ שֶׁהַתּוֹרָה מְדַבֶּרֶת בְּעֵלְיוֹנֵים

וְרוּמָזוֹת בְּתַחְתּוֹנֵים]. דְּמָה שְׁפָתוֹב וַיִּשְׁכַּם לָכֵן

בַּבֶּקֶר, קָאֵי עַל בְּחִינַת הַלְכֵן הָעֲלִיּוֹן שְׁלִמְעָלָה,

עַד לְעֶצְמוֹתוֹ וּמַהוֹתוֹ יִתְבַּרְךְ, וּמָה שְׁפָתוֹב וַיִּנְשָׁק

לְבָנָיו וּלְבָנוֹתָיו, קָאֵי עַל הַמְשָׁכָה מִיְחָדָת

לְבַחֲחִינַת "בָּנִים וּבָנוֹת" שְׁבַסְדֵּר הַהִשְׁתַּלְשְׁלוֹת,

"בָּנִים" הֵם זָכָרִים וּמְשֻׁפְּעִים, ו"בָּנוֹת" הֵן

נְקֻבוֹת דְּהֵינּוּ מְקַבְּלִים, שְׁכָל סֵדֵר הַהִשְׁתַּלְשְׁלוֹת

נִחְלָק לְב' הַעֲנָנִים דְּמִשְׁפִּיעַ וּמְקַבֵּל, וּשְׁנֵיהֶם

מְקַבְּלִים הַשְּׁפָעָה מִיְחָדָת מִבְּחִינַת לָכֵן הָעֲלִיּוֹן

בְּאִפְסָן שָׁל נְשִׁיקָה, שְׁנֵי־שִׁיקָה מוֹרָה עַל הַתְּמַסְרוֹת

(אֵיבְעָרְגָעְגֶּבְנִיקֵיט) בְּתַכְלִית וְהַשְּׁפָעָה מִיְחָדָת.

וְעֵנֵנו זֶה נַעֲשֶׂה בַּבֶּקֶר שָׁל כָּל יּוֹם, שְׁכָל יּוֹם

בַּבֶּקֶר נִמְשָׁךְ בְּחִינַת לָכֵן הָעֲלִיּוֹן, נְתִינַת כַּח

מִיְחָדָת מַעֲצָמוֹתוֹ וּמַהוֹתוֹ יִתְבַּרְךְ, וַיִּנְשָׁק לְבָנָיו

וּלְבָנוֹתָיו. וּמִכֵּיּוֹן שְׁכָל הַמְשָׁכָה תְּלוּיָה בְּעֻבּוֹדַת

35 מתייחס ומרמז קָאֵי עַל בְּחִינַת הַלְכֵן הָעֲלִיּוֹן שְׁלִמְעָלָה הצבע

36 הלבן מסְּמָל פְּשִׁיטוֹת, כלומר אור עליון שאיננו מוגדר ואיננו 'מצויר' בהגדרה

37 כזו או אחרת אלא נעלה מכל הגבלה והגדרה והוא אור שמאיר עד אין סוף.

38 המושג קיים בדרגות שונות הַחֵל מִבְּחִינַת הַחֵתֶר שלמעלה מעשר הספירות

39 (המתחילות בגלוי בעולם האצילות) וגם למעלה הימנו עַד לְעֶצְמוֹתוֹ

40 וּמַהוֹתוֹ יִתְבַּרְךְ שהוא הבלי גבול והאין סוף האמיתי, למעלה מכל שייכות

41 להגדרה והגבלה כלשהי והוא ה"לובן" הכי העליון, וּמָה שְׁפָתוֹב וַיִּנְשָׁק

42 לְבָנָיו וּלְבָנוֹתָיו, קָאֵי עַל הַמְשָׁכָה מִיְחָדָת מאור אין סוף

(1) פרשתנו (ויצא) לב, א.ב. 2) ד"ה וישכם לכן בבוקר גו': בתו"א – כג, סע"ג ואילך. בתו"ח – לד, רע"ד ואילך. 3) עשרה מאמרות מאמר חקור דין ח"ג פכ"ב. של"ה יג, ב ואילך. קסא, א ואילך. וראה לקו"ש חכ"ג ס"ע 37 ואילך. וש"נ.

וישכם לבן בבוקר

ביאור בדרך אפשר

1 ומפיון שפל המשכה וגילוי של אור עליון מלמעלה תלויה
 2 בעבודת האדם, למעשה ידיך תכסף⁴ הקדוש-ברוך-הוא כוסף
 3 ומשותק, כביכול, למעשיהם ועבודתם של בני האדם (למרות שהם מעשי
 4 ידיו, ולכאורה אינם מסוגלים להוסיף ולחדש לו משהו), לכן צריכה
 5 להיות גם עבודת האדם
 6 בדרגת המשכה זו בחינת "לובן
 7 העליון" המאירה בבוקר, וזהו
 8 בשכל יום בבקר הוא זמן
 9 עבודת התפלה, כמו שכתוב⁵
 10 וישכם אברהם בבקר ויחבש
 11 את חמורו גוי, דענין חבישת
 12 החמור מלשון חומריות רומז
 13 לעבודת התפלה שענינה
 14 מלחמה כמאמר חכמינו ז"ל "שעת
 15 צלואת שעת קרבא" עם חמר
 16 חומריות הגוף כמבואר בחסידות
 17 שבשעת התפילה על האדם להתבונן
 18 בגדלות ה' ובעניינים רוחניים עד כדי
 19 כך שתהיה לזה השפעה לא רק על
 20 הנשמה והנפש האלוקית שלו אלא גם
 21 על הנפש הבהמית ועל הגוף הגשמי
 22 והחומרי שלו, דעל-ידי עבודת
 23 התפלה נמשך בחינת לבן
 24 העליון⁶ והתפילה, ובפרט תפילת
 25 שחרית בבוקר כאשר נמשכת לאדם
 26 נתינת כוח מ"לובן העליון", היא
 27 עבודת האדם הגורמת את ההארה
 28 וההמשכה הזו.
 29 וממשיך הפסוק בסיום פרשת ויצא
 30 ואומר וילך וישב לבן למקומו
 31 ויעקב הלך לדרכו, ומבאר
 32 בדרושים הנ"ל⁷ במאמרי
 33 החסידות על פסוקים אלה בספרים
 34 'תורה אור' ו'תורת חיים', דאסר-ך
 35 לאחר התפילה מסתלקת הארה
 36 זו דבחינת לבן העליון, דהו
 37 וישב לבן למקומו, שהארה זו נכללת בעצמותו הוסבר לעיל
 38 שבחינת "לובן העליון" קיימת בבחינות שונות של אור-אין-סוף, החל
 39 מהבחינה הראשונה שלמעלה מסדר השתלשלות ועד לעצמותו ומהותו של
 40 הקדוש-ברוך-הוא ועם סיום הזמן של הארת בחינה עליונה זו (אחרי התפילה
 41 בבוקר) היא מסתלקת, היינו עולה וחזרת ונעלמת ונכללת במקורה למעלה
 42 עד לשורש העליון ביותר שלה, בעצמותו ומהותו של הקדוש-ברוך-הוא וזו
 43 המשמעות הרוחנית הפנימית של "וישב לבן למקומו" – "לובן העליון" חזר

ביאור בדרך אפשר

ונכלל במקורו, והפסוק ממשיך - ויעקב הלך לדרכו, דבחינת יעקב
 הלך ונמשך בתורה ומצוות, ד'תורה' אקרי דרף וד"ל נודי
 למבין, עכ"ל [עד כאן לשונן]⁸ של המאמר בספר 'תורה אור'. והינו,
 דלאחר סלוק הארה זו שבה מלמעלה בבוקר בעת עבודת התפילה,
 אז הוא זמן העבודה למטה
 ועל האדם מוטל לעבוד את ה' בכוחות
 עצמו. ויש להוסיף בזה, דלא
 רק שלאחר הגילוי וסלוק
 ההארה אז הוא זמן העבודה
 מלמטה כלומר שקיימים שני
 שלבים הבאים בזה אחר זה – תחילה
 ישנה הארה מלמעלה ואחר-כך בא
 ה'תור' של העבודה מלמטה (ולפי זה
 הקשר הענייני והתוכני בין שני הדברים
 אינו הכרחי ורק שזהו סדר הדברים
 מבחינת לוח הזמנים, אלא יתרה
 מזו, שדוקא לאחר סלוק
 ההארה אז הוא זמן העבודה
 מלמטה (ולפי זה יש קשר ענייני
 הדוק בין הדברים, והעבודה למטה
 עבודת האדם בכוח עצמו באה לאחר
 הסתלקות ההארה מלמעלה ברוקא
 ולא במקרה). ועוד יתרה מזו,
 שדוקא לאחר סלוק ההארה
 יכולה להיות העבודה למטה
 (לא זו בלבד שהעבודה למטה באה
 בפועל אחרי סלוק ההארה מלמעלה
 ולא זו בלבד שכך מוכרח להיות אלא
 הקשר ביניהם הוא כעין סיבה ותוצאה,
 היינו שהעבודה של האדם למטה
 אפשרית רק לאחר שההארה מלמעלה
 נסתלקה ועלתה), כפי שיבואר להלן.
 ויש לומר בהאור בזה, דהנה
 בשביל עבודת האדם, הנקראת
 בספר התניא מעשינו
 ועבודתינו⁹, צריכה להיות
 מציאות של אדם ומציאות העולם, וכמו בלמוד התורה,
 ובפרט בתורה שבעל-פה, שצריכה להיות באפן דהבנה
 והשגה¹⁰ בשונה מתורה שבכתב שבה גם הקורא את פסוקי התורה ללא
 הבנה (ובלשון חכמינו ז"ל – "לא ידע מאי קאמר") הרי הוא לומד תורה,
 לימוד תורה שבעל-פה חייב להיות בהבנה והשגה לא רק בנשמה האלוקית
 אלא גם בשכל דנפשו הבהמית (על-ידי שמבין הלמוד
 תחלה בשכל דנפש האלקית ומשם ההבנה וההשגה נמשכת גם

(4 איוב יד, טו. 5 וירא כב, ג. 6) בהבא לקמן – ראה תו"א שם כד, ב. תו"ח שם לו, ד ואילך. 7) תו"א שם, סע"ב. תו"ח שם לט, ב. 8) ל' התו"א שם. 9) ל' התניא רפ"ז. 10) ה' ת"ת לאדה"ו ספ"ב.

ביאור בדרך אפשר

1 בשכל של הנפש הבהמית) **בְּאֶפֶן דִּיחוד נִפְלָא שְׂאִין יְחוד**
 2 **כְּמוֹהוּ**¹¹ כמבואר בספר התניא שכאשר אדם קולט רעיון שכלי, נוצרת
 3 אחדות מופלאה בין האדם והרעיון כך שהרעיונות וההסברים השכליים אינם
 4 דברים זרים ונפרדים משכל האדם אלא השכל והרעיונות ("המושכל") הפכו
 5 לדבר אחד ממש ולכן כאשר האדם
 6 לומד תורה, שהיא חכמתו ורצונו של
 7 הקדוש-ברוך-הוא, נוצרת התקשרות
 8 והתאחדות בין האדם לקדוש-ברוך-
 9 הוא שאין דומה לה בשום עניין אחר,
 10 וחכמת ה' ושכל האדם הפכו לדבר
 11 אחד ממש. וכשם שכדי ללמוד תורה
 12 (ועל ידי כך להתאחד עם הקדוש-ברוך-
 13 הוא באחדות נפלאה) יש צורך
 14 במציאות של אדם ושל שכל - **וְעַל-**
 15 **דְּרָךְ זֶה צְרִיכָה לְהִיט**
 16 **הַעֲבוּדָה בְּרִירוֹ גְּשָׁמִיּוֹת**
 17 **הָעוֹלָם, וְלִמְעַלָּה יוֹתֵר זְכוּף**
 18 **גְּשָׁמִיּוֹת הָעוֹלָם, וְלִמְעַלָּה**
 19 **יוֹתֵר עֲלִית הַגְּשָׁמִיּוֹת שְׁבַע עוֹלָם**
 20 מבואר בחסידות שהעולם הזה הגשמי
 21 והנבראים שבו נבראו כך שהטוב והרע
 22 מעורבים בהם יחד ועל האדם לברר
 23 ולהפריד את הטוב מהרע, ובעניין זה
 24 (הנקרא "עבודת הביורויים") יש כמה
 25 דרגות וכמה שלבים: שלב ראשון הוא
 26 ביורו הטוב מן הרע (כדבר מאכל,
 27 למשל - כאשר אוכלים אותו לשם
 28 שמים, כדי לעבוד את ה' בכוח המזון),
 29 בשלב הבא הדבר הגשמי כבר אינו
 30 חומרי אלא עדין ומוזכך ובשלב נעלה
 31 יותר הוא מתעלה לקדושה (כי גם
 32 לאחר שהטוב התברר ונפרד מהרע
 33 עדיין איננו דומה לגמרי לטוב של
 34 הקדושה ממש ורק בשלב נעלה יותר,
 35 הטוב שהיה מעורב ברע עולה לקדושה ממש). **שְׁבַשְׁבִּיל כָּל זֶה צְרִיכָה**
 36 **לְהִיט מְצִיאוֹת הָאָדָם** שישתמש בענייני העולם למטרות של טוב
 37 וקדושה וְהָעוֹלָם עֲצֵמוֹ. **וְכַאֲשֶׁר מְאִיר לְכֹן הָעֲלִיּוֹן** אור אין סוף למעלה
 38 מסדר השתלשלות **בְּעוֹלָם הַזֶּה, אִי-אֶפְשֵׁר שְׁתַּהֲיֶה עֲבוּדַת הָאָדָם**
 39 מצד עצמו ובכוח עצמו **בְּשִׁלְמוֹתָהּ** (וכאמור, עבודת הביורויים פועלת את
 40 פעולתה ומבררת ומוככת ומעלה את העולם על ידי עבודת האדם מצד עצמו
 41 שקיימת דווקא לאחר סילוקו ועלייתו של האור האין-סוף) וכל עוד האור
 42 האין-סוף מאיר, עבודת האדם לא יכולה להיות מושלמת. **שְׁהֲרִי "מְאֵן**
 43 **דְּמַחְוֵי בְּמַחּוּג קָמֵי מְלֻכָּא" אֵין לוֹ קִירוּם**¹² מסופר בגמרא: רבי
 44 יהושע בן חנניה היה אצל הקיסר. רָמַז לוֹ אוֹתוֹ מִין (אפיקורס): אתם עם

ביאור בדרך אפשר

45 שאדונו החזיר פניו ממנו. רמז לו רבי יהושע בתגובה: ירו נטויה עלינו. אמר
 46 לו הקיסר לרבי יהושע: מה החווה לך? ענה לו רבי יהושע: עם שאדונו החזיר
 47 פניו ממנו ואני החוויתי לו: ירו נטויה עלינו. אמר הקיסר לאותו מין: מה
 48 החווית לו? אמר: עם שאדונו החזיר פניו ממנו. ומה החווה לך בתגובה? אמר:
 49 אינני יודע. אמרו: מי שלא יודע מה
 50 מחווים לו ברמז יעמוד לפני המלך?
 51 הוציאוהו והרגוהו. ובחסידות למדו
 52 מכאן עד כמה האדם צריך להיות בטל
 53 מכל וכל בעמוד לפני המלך, הקדוש-
 54 ברוך-הוא, ובעניינו - כאשר יש הארה
 55 אלוהית גבוהה ונעלית, האדם לא יכול
 56 להביא לידי ביטוי את כל הכוחות שלו
 57 בצורה מושלמת כי הוא בטל מכל וכל
 58 לפני המלך הקדוש-ברוך-הוא. **וְלִכְּנֹן**
 59 **כְּתִיב וַיִּלְךָ וַיֵּשֶׁב לְכֹן לְמִקְוָמוֹ**
 60 **וַיַּעֲקֹב הַלֵּךְ לְדַרְכוֹ, דְּדוֹקָא**
 61 **כְּאֶשֶׁר בְּחִינַת לְכֹן הָעֲלִיּוֹן**
 62 **עוֹלָה וּמְסַתְּלָקֵת לְמַעַלָּה** ואור
 63 אין-סוף איננו מאיר בגלוי, אֲזִי
 64 **יְכוּלִים בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לַעֲשׂוֹת**
 65 **עֲבוּדָתָם בְּשִׁלְמוֹת.**
 66 **וַיֵּשׁ לֹמֵר שְׂזָה גּוֹפָא** הוא
 67 **הַטַּעַם** והסיבה **"לְוַיֵּשֶׁב לְכֹן**
 68 **לְמִקְוָמוֹ"**, **הַסְּתַלְקוֹת בְּחִינַת**
 69 **לְכֹן הָעֲלִיּוֹן** ויצירת מצב שבו אור
 70 אין-סוף איננו מאיר בגלוי, **דְּמַפְיִין**
 71 **שְׁתַּכְלִית הַפְּנוּנָה** של הקדוש-
 72 ברוך-הוא בכריאת העולם ובכך
 73 שהוריד את הנשמה למטה **הִיא**
 74 **שְׁתַּהֲיֶה עֲבוּדַת הָאָדָם** מצד
 75 עצמו ובכוחות עצמו, **לְכֹן צְרִיף**
 76 **לְהִיט "וַיֵּשֶׁב לְכֹן לְמִקְוָמוֹ",**
 77 **כְּדֵי שְׁתּוּכַל לְהִיט עֲבוּדַת**
 78 **הָאָדָם בְּשִׁלְמוֹת** דבר שאפשרי
 79 כאשר האדם יכול להביא לידי ביטוי את כל המציאות שלו ואת כל הכוחות
 80 שלו, כנ"ל.
 81 **וְהִנֵּה נִתְבָּאֵר לְעִיל שְׁתַּתְּרָה מְדַבְּרַת בְּעֲלִיּוֹנִים**
 82 ועיקר הכוונה והמשמעות של דברי התורה היא במשמעות הרחנית הפנימית
 83 של הדברים **וְרוֹמְזַת בְּתַחְתּוֹנִים** במובן הגשמי הפשוט של הדברים,
 84 **וּמְזָה מוֹכֵן שְׁעֲנִין זֶה ("ש"לְכֹן")** הוא **בְּחִינַת לְכֹן הָעֲלִיּוֹן**
 85 **שְׁלִמְעַלָּה, וּמְמַנֵּי נִמְשָׁף כַּח בְּיַעֲקֹב,** כאמור שהלובן העליון
 86 "מנשק" את הבנים והבנות של יעקב, היינו משפיע להם בהתמסרות מיוחדת),
 87 **שִׁיף גַּם לְכַלְלוֹת הַסְּפּוּר דְּפָרְשָׁתָנוּ, עֲבוּדַת יַעֲקֹב בְּבֵית לְכֹן**
 88 **וְכוּ'. דְּהִנֵּה עֲבוּדַת יַעֲקֹב בְּצֵאן לְכֹן הִיטָה בְּאֶפֶן שְׁהִי**

ביאור בדרך אפשר

ביאור בדרך אפשר

44 השתלשלות: "עקודים" – אין סוף, "נקודים" – עולם התווה, ו"ברודים" –
 45 עולם התיקון, וכן בסדר השתלשלות עצמו, דָּהוּ סֵדֵר הַהִמְשָׁכָה
 46 דְּסֵדֵר הַהִשְׁתַּלְשָׁלוֹת "עקודים" – עולם הבראה, "נקודים" – עולם
 47 היצירה, ו"ברודים" – עולם העשייה.

48 וְכִמּוֹ שֶׁהִיא בְּצֵאן לָבֵן
 49 כְּפִשּׁוּטוֹ, שֶׁכֵּן נִסְדֵּר הָעֲנִיָּן
 50 לְכַתְחִלָּה בֵּין לָבֵן לְיַעֲקֹב
 51 (אֲזוּי הָאֵט מֵעַן אֲפַגְעָרְעֵדֵט
 52 – כִּךְ סוֹכֵם) שְׂתִייה חִלּוּקָה שֶׁל סוּגִים
 53 שׁוּגִים בְּצֵאן לָבֵן, וְיַעֲקֹב יִקְבַּל סוּגִים
 54 מִסוּרִימִים. אֲמָנָם יַעֲקֹב פֶּעַל
 55 שְׁנוּי וְהַפִּיכָה בְּזֶה, כְּפִי
 56 שְׂהוּא בְּפִשּׁוּטוֹת הַמְקַרְאוֹת
 57 שִׁיעֵקֵב נִקְט פְּעוּלוֹת שׁוּנוֹת כְּדִי לְגַרוֹם
 58 שְׁהֵצֵאן יִיּוּלְדוֹ בְּצוּרָה מִסוּרִימַת
 59 דְּוּוּקָא, וְכֵן הוּא גַם בְּרוּחַנִיּוֹת
 60 הָעֲנִיָּנִים שְׂמַלְכַתְחִילָה יֵשׁ סֵדֵר
 61 הַשְׁתַּלְשָׁלוֹת שֶׁהַתְּחִלּוֹת וְהַהִמְשָׁכָה
 62 מְדוּרָה לְדִרְגָה הִיא לְפִי סֵדֵר זֶה, אֲבָל
 63 בְּכוּתָם שֶׁל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לְהַפְּוֹךְ וּלְשׁוֹנוֹת
 64 אֵת הַסֵּדֵר שֶׁנִּקְבַּע מְלַכְתְּחִילָה, כִּיּוֹן
 65 שִׁישְׂרָאֵל עַל-יְדֵי עֲבוּדָתָם
 66 עוֹלָם לְמַעַלָּה יוֹתֵר,
 67 שְׁפּוּעֵלִים שְׁנוּי בְּסֵדֵר
 68 הַשְׁתַּלְשָׁלוֹת וּמִמְשִׁיכִים בּוֹ גִילּוּי
 69 אֹרֶךְ אֲלוּקֵי יוֹתֵר מֵאֲשֶׁר נִקְבַּע
 70 מְלַכְתְּחִילָה. וְזֶהוּ מַה שֶׁכָּתוּב¹⁵
 71 בְּדַבְרֵי יַעֲקֹב עַל לָבֵן וְהַחֲלִיף אֵת
 72 מִשְׁפָּרְתִי עֲשֵׂרֵת מוֹנִים,
 73 דְּמִתְחַלָּה הָיָה הַמְדָבָר וְיַעֲקֹב
 74 וּלְבֵן סִיכְמוֹ בִּינֵיהֶם בְּאִפְסָן מְסִים,
 75 שְׂזָה קָאֵי מִתִּיחַס וּמְרֻמוֹ עַל גְּלוּי
 76 הָאֲלֻקוֹת כְּפִי שְׂהוּא מְצַד
 77 סֵדֵר הַהִשְׁתַּלְשָׁלוֹת, אֲבָל
 78 אַחֲרֵיכֵן נַעֲשֶׂה עֲנִיָּן שֶׁל "וְהַחֲלִיף אֵת מִשְׁפָּרְתִי"
 79 לְמַעַלָּה מִהַמְדִידוֹת וְהַהֲגַבְלוֹת דְּסֵדֵר הַשְׁתַּלְשָׁלוֹת דְּעַקוּדִים
 80 נְקֻדִים וּבְרֻדִים¹⁶ שְׂהוּא הַמְשַׁכַּת אֹרֶךְ וְיִרְדָּתוֹ מְדוּרָה לְדִרְגָה לְפִי הַסֵּדֵר
 81 שֶׁנִּקְבַּע מְלַכְתְּחִילָה, כְּאֹמֵר, וְתִמְרוֹת זֹאת יַעֲקֹב אֲבִינוֹ פֶּעַל הַמְשַׁכָּה וְגִילּוּי
 82 הִרְבָּה יוֹתֵר נְעִלִים וְכֵל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל פּוֹעֵלִים זֹאת עַל יְדֵי עֲבוּדָתָם וְזֶה הַהִמְשָׁכָה
 83 וְהַגִּילּוּי שֶׁלְמַעַלָּה מִהַהֲגַבְלוֹת נִמְשָׁךְ בְּבַחֲנֵינָת "עֲשֵׂרֵת מוֹנִים" פִּי
 84 עֵשֶׂר, הֵינִינוּ עֲשֵׂר פְּלוּל מַעֲשֵׂר כִּי כֹל אַחַת מֵעֵשֶׂר הַסְּפִירוֹת כְּלוּלָה
 85 מְכַל עֵשֶׂר הַסְּפִירוֹת (מִ"חֲכֵמָה שְׁבַחֲכֵמָה" עַד "מְלֻכּוֹת שְׁבַמְלֻכּוֹת"), שְׂזָהוּ
 86 מְסַפֵּר מֵאָה¹⁷, מְסַפֵּר הַשְּׁלָם (כְּמַבְאָר בְּדִירוּשִׁים הַמְּבַאָרִים

1 הַצֵּאָן עַקוּדִים נְקֻדִים וּבְרֻדִים¹³ מְסוּפֵר בְּפִרְשָׁה שִׁיעֵקֵב אֲבִינוֹ בִּיקֵשׁ
 2 מִלָּבֵן לְקַבֵּל כְּשֶׁכֵּר עַל עֲבוּדָתוֹ כְּרוּעָה אֵת צֵאן לָבֵן אֵת הַכְּבִשִׁים שִׁיּוּלְדוֹ
 3 "עקודים", "נקודים" ו"ברודים". שְׂעֲנִיָּן זֶה כְּפִי שְׂהוּא בְּעֲלִיּוֹנִים
 4 (שְׂמַמְנֵנוּ נִמְשָׁךְ אַחֲרֵיכֵן בְּתַחְתּוֹנִים כִּי כֹל דְּבַר לְמַטָּה הוּא בְּתַתָּא
 5 לְשִׁרְשׁוֹ וּמְקוּרוֹ לְמַעַלָּה) מוֹרָה עַל
 6 סֵדֵר הַהִמְשָׁכָה דְּג' דְּרָגוֹת
 7 בְּגִלּוּי אֲלֻקוֹת¹⁴ הַהֲתַלְלוֹת
 8 הָאֲלוּקִית בְּאֵה, בְּאוּפֵן כְּלָלִי, בְּשִׁלוּשָׁה
 9 אוֹפְנִים שֶׁהֵם שְׁלוֹשׁ דְּרָגוֹת זֹו לְמַעַלָּה
 10 מוֹז, תְּחִלָּה בְּחִינַת עַקוּדִים
 11 שְׂקָאֵי עַל דְּרָגָא זֹו שְׂבָה פֶּל
 12 הָאוּרוֹת עֵשֶׂר הַסְּפִירוֹת הָעֲלִיּוֹנוֹת
 13 עַקוּדִים קְשׁוּרִים וּמְחוּבְרִים זֶה לְזוֹה
 14 בְּכָלִי אֲחָד מְבַלִּי הַתְּחִלְלוֹת לְעֵשֶׂר
 15 בְּחִינּוֹת שׁוּנוֹת, וְאַחֲרֵיכֵן בְּחִינַת
 16 נְקֻדִים הַמְּוֹרָה עַל עוֹלָם
 17 תְּתִירוֹ הָעוֹלָם שְׁבוֹ הָאוּרוֹת לֹא
 18 מְלוּבְשִׁים בְּכֵלִים (אֵלָּא הָאוּרוֹת מְרוּבִים
 19 וְהַכֵּלִים מוֹעֵטִים) וְכִיּוּן שְׂאִינִם בְּאִים
 20 ב'הַתְּלַבְשׁוּת' וּבַהֲגִדְרוֹת בְּרוּרוֹת, עוֹלָם
 21 תְּתוּרוֹ הוּא עוֹלָם שְׂבוֹ עֲשֵׂר
 22 הַסְּפִירוֹת הֵם בְּבַחֲנֵינָת נְקֻדוֹת,
 23 וְאַחֲרֵיכֵן בְּחִינַת בְּרֻדִים
 24 שְׂקָאֵי עַל עוֹלָם הָאֲצִילּוֹת¹⁴
 25 שְׂבוֹ עֵשֶׂר הַסְּפִירוֹת מְחוּלְלוֹת לְכוּחוֹת
 26 שׁוּגִים, וּמְלוּבְשִׁים בְּכֵלִים שְׂכֵל אַחַד
 27 מֵהֶם מוֹתָאם לְאוֹר הַמְּלוּבָשׁ בּוֹ. הַדְּבַר
 28 מוּסְבֵר בְּחִסְדוֹת לְפִי מִשְׁל מְכוּחוֹת
 29 הַנַּפְשׁ: כְּאִשֶׁר הַכוּחוֹת מְלוּבְשִׁים
 30 בְּבִירֵי הַגּוּף, כֹּל אַחַד מֵהֶם מוּגוּר
 31 בְּעֵינֵינוּ הַמִּיּוֹתֵר וּבְאֵבֵר הַמִּיּוֹתֵר לוֹ.
 32 הַרְאִיָּה בְּעֵינֵי, הַשְּׂמִיעָה בְּאוּזֵן וְכֵן
 33 הַלְאָה. וְאוֹלָם כְּפִי שֶׁהַכוּחוֹת הֵם
 34 בְּשׁוּרְשָׁם בְּנַפְשׁ, כּוֹלֵם חֶלֶק בְּלַחֵי נִפְרָד
 35 מְנַפֵּשׂ אַחַת שְׂהִיא עֵצֶם אַחַד בְּלַחֵי מִתְחַלֵּק לְחֵלְקִים שׁוּגִים בְּעֵלֵי הַגְּדֻרוֹת
 36 שׁוּנוֹת אֵלָּא כּוֹלֵם כְּאִחַד כְּלוּלִים בְּנַפְשׁ לֹא כֹל הַתְּחִלְלוֹת, כְּשֶׁם שֶׁהַנַּפְשׁ עֲצֻמָּה
 37 הִיא עֵצֶם אַחַד. לְאַחַר מִכֵּן, בְּתַחֲלִיל הַהֲתַלְלוֹת מֵהַנַּפְשׁ הַכוּחוֹת דְּקִים וְרוּחָנִים
 38 לְאִין שִׁיעוֹר לְעוֹמֵת צוּרָתָם וְהַגְּדֻרָתָם כְּפִי שֶׁהֵם מְלוּבְשִׁים בְּגוּף הַחַוּמִירִי. כִּךְ
 39 גַם בְּתַהַלְלוֹת הָאֲלוּקוֹת: ב'עַקוּדִים' כֹּל הַסְּפִירוֹת כְּלוּלוֹת כְּאִחַד לֹא כֹל
 40 הַתְּחִלְלוֹת, אַחֲרֵי יִרְדָּה גְּדוּלָּה מִלְמַעַלָּה לְמַטָּה הֵם בְּבַחֲנֵינָת "עקודים", הֵינִינוּ
 41 עִם חִלּוּקָה לְבַחֲנֵינּוֹת שׁוּנוֹת וּנְפַרְדוֹת אֲבָל עֵדִיין "נְקֻדוֹת" בְּלַבָּד, וְאַחֲרֵי יִרְדָּה
 42 עוֹד יוֹתֵר גְּדוּלָּה - הַ "ברודים", עֵשֶׂר סְפִירוֹת שׁוּנוֹת עִם חִלּוּקָה בְּרוּרָה
 43 וְהַגְּדֻרוֹת מִיּוֹחְדוֹת לְכֹל אַחַת. הַמוּשָׁג קִיָּם בְּאוּפֵן כְּלָלִי לְמַעַלָּה מְסוּר

(13) פרשתנו לא, י. (14) ראה גם תו"א בראשית ג, א. ובכ"מ. ספר הליקוטים ערך עקודים, נקודים ברודים. וש"נ. (15) פרשתנו לא, ז. (16) בהבא לקמן – ראה תו"א שם, כ. תו"ח שם לח, א ואילך. (17) ראה פרש"י פרשתנו שם. תו"ח שם לח, ב.

ביאור בדרך אפשר

ביאור בדרך אפשר

- 1 עֲנִין מֵאָה שָׁנָה) 18 כפי שהובא גם במאמר דיבור המתחיל "ויהיו חיי
 2 שרה" שדפס ב"דבר מלכות" לפרשת חיי שרה השנה עם ביאור בדרך אפשר.
 3 ובפשטות, שְׁעַל-יָדֵי עֲבוֹדַת יִשְׂרָאֵל מִמְּשִׁיכִים לְמִטָּה לֹא
 4 רק בחינת בְּרָדִים, עוֹלָם הָאֲצִילוֹת הדרגה השלישית בסדר ההתגלות
 5 של האורות העליונים שהיא עולם
 6 התיקון, עולם האצילות, אֶלֶּא גַם 1 מֵאָה שָׁנָה) 18. ובפשטות, שְׁעַל-יָדֵי עֲבוֹדַת
 7 בְּחִינַת נְקָדִים, הָאוֹרוֹת מְרַבִּים 2 יִשְׂרָאֵל מִמְּשִׁיכִים לְמִטָּה לֹא רַק בְּחִינַת בְּרָדִים,
 8 דְּעוֹלָם הַתְּהוֹ שבו האורות מרובים 3 עוֹלָם הָאֲצִילוֹת, אֶלֶּא גַם בְּחִינַת נְקָדִים, הָאוֹרוֹת
 9 ביחס לכלים המועטים ולכן האורות 4 מְרַבִּים דְּעוֹלָם הַתְּהוֹ. וּלְמַעְלָה יוֹתֵר, מִהַבְּחִינָה
 10 אינם מלובשים בכלים. וּלְמַעְלָה 5 דְּעָקוּדִים בְּכָלִי אֶחָד. וְעוֹד לְמַעְלָה מֵזֶה, מִבְּחִינַת
 11 יוֹתֵר, מִהַבְּחִינָה דְּעָקוּדִים 6 לֶבֶן הָעֲלִיּוֹן עֲצָמוֹ, עֲצָמוֹתוֹ וּמַהוּתוֹ: תְּבַרְךָ, שְׁזֶה
 12 בְּכָלִי אֶחָד בְּחִינָה כֹּל כֵּן נְעִלִית 7
 13 שבה כל הספירות כלולות וקשורות
 14 כאחת. וְעוֹד לְמַעְלָה מֵזֶה, 8 וְהִנֵּה ב'תוֹרָה אוֹר' שָׁם 19 בְּמִסְגֵּר כּוֹתֵב
 15 מִבְּחִינַת לֶבֶן הָעֲלִיּוֹן בְּחִינַת אוֹר 9
 16 אין סוף עֲצָמוֹ, עֲצָמוֹתוֹ וּמַהוּתוֹ 10 מִשְׁכַּרְתּוֹ מִמֶּשׁ בְּרַמְאוֹת. וְהַכְּנָה בְּזֶה בְּפִשְׁטוֹת,
 17 תְּבַרְךָ, שְׁזֶה נִמְשָׁף לְמִטָּה 11 דְּעֲנִין הַנִּל (שְׁבִיחִינַת לֶבֶן מוֹרָה עַל לֶבֶן הָעֲלִיּוֹן
 18 מִמֶּשׁ. 12 שְׁלַמְעֵלָה וְכו') הוּא כְּמוֹ שֶׁהוּא לְמַעְלָה. אֲמַנָּם
 19 וְהִנֵּה ב'תוֹרָה אוֹר' שָׁם 19
 20 בְּמִסְגֵּר 13 כפי ש"לֶבֶן" נִשְׁתַּלְשַׁל לְמִטָּה וְכו', "הַחֲלִיף אֶת
 21 ש"לֶבֶן" בְּפִשְׁטוֹת (לֶבֶן 14 מִשְׁכַּרְתִּי עֲשֵׂרֵת מוֹנִים" כְּפִשְׁטוֹ. אֲכַל יֵשׁ לְפָרֶשׁ
 22 דְּקִלְפָּה' – שֶׁל הַסְטְרָא-אֲחֵרָא 15 הַכְּנָה בְּזֶה שְׁמֵכִיָּא ב'תוֹרָה אוֹר' שָׁם ש"לֶבֶן"
 23 והטומאה הנקראת 'קליפה' על שם
 24 שהיא מכסה ומעלימה על האור
 25 האלקי כשם שהקליפה מכסה
 26 ומסתירה על הפרי) מְחִלִּיף 16 בְּפִשְׁטוֹת מְחִלִּיף אֶת מִשְׁכַּרְתּוֹ מִמֶּשׁ בְּרַמְאוֹת,
 27 מִשְׁכַּרְתּוֹ שֶׁל יַעֲקֹב מִמֶּשׁ 17 הוּא כְּדִי לְבָאָר שְׁעַבְדַת יִשְׂרָאֵל פּוֹעֵלֵת גַּם
 28 בְּרַמְאוֹת. וְהַכְּנָה בְּזֶה 18 ב'לֶבֶן" זֶה שְׁלַמְעֵלָה, כִּי יִשְׂרָאֵל עַל-יָדֵי עֲבוֹדַתְּם,
 29 בְּפִשְׁטוֹת, דְּעֲנִין הַנִּל 19 מַעֲלִים גַּם אֶת הַחֲשֵׁף וְאֶת הַמְרִירוֹת דְּעוֹלָם הַזֶּה,
 30 (שְׁבִיחִינַת לֶבֶן מוֹרָה עַל לֶבֶן 20 לְהַפִּיף חֲשׂוֹכָא לְנִהוּרָא וּמְרִירוֹ לְמִיתְקָא, שְׁזֶהוּ
 21 עַל-יָדֵי עֲבוֹדַת הַתְּשׁוּבָה. וְכַמְבָּאָר בְּכַמְהָ 22 מְקוֹמוֹת בְּדְרוּשִׁים הַמְּבָאָרִים עֲנִין מְשִׁיחַ עֲתִיד
 31 הָעֲלִיּוֹן שְׁלַמְעֵלָה וְכו') הוּא 23 לְאַתְבָּא צְדִיקָא בְּתִיבְתָא 20, שְׁמַעֲלַת בְּעֲלִי
 32 כְּמוֹ שֶׁהוּא לְמַעְלָה בְּרוּחֵנוֹת 24 תְּשׁוּבָה הִיא שְׁפוּעֵלִים גַּם בְּחֲשֵׁף הָעוֹלָם, וְלֶכֶן
 33 הַרְבִּים. אֲמַנָּם כִּפִּי ש"לֶבֶן" 25 כְּתִיב 21 וְשִׁבְתִּי בְּשָׁלוֹם אֶל בֵּית אָבִי, "בְּשָׁלוֹם"
 34 נִשְׁתַּלְשַׁל לְמִטָּה וְכו' וְאֲחֵרֵי 26 ב' שָׁלוֹם, כְּמוֹ שְׁכַתּוּב 22 שָׁלוֹם שָׁלוֹם לְרַחוּק
 35 רִיבּוֹ וִירִדוֹת וְצַמְצוּמִים שֶׁל הָאוֹר 27 וְלֶקְרוֹב, לְרַחוּק שְׁנַעֲשֵׂה קְרוֹב 23, וְאַרְבָּה,
 36 הָאֲלוּקִי, "הַחֲלִיף אֶת מִשְׁכַּרְתִּי 28 הַשָּׁלוֹם לְרַחוּק גָּאָמֵר לְפָנַי הַשָּׁלוֹם
 37 עֲשֵׂרֵת מוֹנִים" ולכן רימה את
 38 יַעֲקֹב וְהַחֲלִיף וְשִׁינָה אֶת דְּבָרָיו וְלֹא
 39 עַמְד בְּדִיבּוּרוֹ עֶשֶׂר פַּעֲמִים כְּפִשְׁטוֹ. 29

18) ד"ה ויהיו חיי שרה מאה שנה גו': במאמרי אדה"ז על פרשיות התורה (ע' קלא ואילך). ביאורה"ז לאדהאמ"צ, ביאורה"ז ואורה"ת להצ"צ – ר"פ חיי שרה. ד"ה ויהיו חיי שרה תשמ"א (קונט' כ"ף מ"ח תשמ"ח) ס"ז, ועוד. 19) כד, ב. 20) לקו"ת שמע"צ צב, ב. שה"ש נ, סע"ב. וראה זח"ג קנג, ב. 21) פרשתנו כח, כא. וראה תו"א פרשתנו כא, רע"ד. תו"ח שם כו, א ואילך. 22) ישע"י נז, יט. 23) ברכות לד, ב.

וישכם לבן בבוקר

ביאור בדרך אפשר

1 וְהָיָה הַמְשָׁכַת בְּחֵינַת הַלְבָן הַעֲלִיּוֹן לְמִטָּה הַיָּאֲפֹן
 2 דִּיחֹדֵד נִפְלָא אַחְדוֹת נִפְלָאה בִּין הָאוֹר הָאֱלוּקִי הַנְּמִשָּׁךְ וּבִין הָעוֹלָם, עַד
 3 שֶׁהוּא לְמַעְלָה מִגְּדָר יַחֲוֹד בְּמוֹבֵן שֶׁל הַתְּאֻחְדוֹת שְׁנֵי דְבָרִים שׁוֹנִים,
 4 כִּי הֵיטֵב הַנְּבָרָא הָעוֹלָם וְהֵיטֵב הָאֲמַתִּי הַקַּבָּ"ה נְעֻשִׁים דְּבָר
 5 אֶחָד²⁴ כִּי הָעוֹלָם בְּטֵל לְקֹדֶשׁ-
 6 בְּרוּךְ-הוּא בְּתַכְלִית הַבִּיטוּל, עִם כָּל
 7 הַשְּׁטוּרְעִים הַסַּעֲרָה שֶׁבְּדָבָר שֶׁכֵּן
 8 הַתְּבַטְלוֹת מוֹחַלְטַת שֶׁל הַיִּישׁוֹת/
 9 וְהַמְצִיאֹת שֶׁל הָעוֹלָם הַגִּשְׁמִי עַד כַּדִּי
 10 הַתְּאֻחְדוֹת עִם הָאֱלוּקוֹת הֵיא חִידוּשׁ
 11 מִלְּהִיב וּמִסַּעִיר, וְאוֹלָם יֵשׁ בִּיטוּל
 12 בְּדוּגְהָ גְבוּהָ עוֹד יוֹתֵר, עַד שֶׁזָּהוּ
 13 לְמַעְלָה גַּם מִשְׁטוּרְעִים וְאִינְנו
 14 בְּסַעֲרָה, עַל-דֶּרֶךְ לְשׁוֹן הַכְּתוּב לֹא
 15 בְּרַעַשׁ ה' ²⁵, וְגַם לְמַעְלָה
 16 מִקּוֹל דְּמָמָה דְּקָה²⁶ אֵלָּא לֵאל
 17 כָּל קוֹל בְּכֹל, כִּי קוֹל דְּמָמָה
 18 דְּקָה הוּא בְּחֵינַת הַגְּלוּי לְנִבְיָא
 19 עַל-יְדֵי רְאִיָּה אוֹ שְׁמִיעָה,
 20 מֵה-שְׂאֵי-בֶן מֵה שְׁהִישׁ
 21 הַנְּבָרָא וְהֵיטֵב הָאֲמַתִּי נְעֻשִׁים
 22 דְּבָר אֶחָד הֵרִי זֹו הַתְּאֻחְדוֹת שְׁנוּבַעַת
 23 מֵהַתְּבַטְלוֹת מוֹחַלְטַת שֶׁל מְצִיאֹת
 24 הָעוֹלָם שְׁהִיא בִּיטוּל נַעֲלָה לְאִין שִׁיעוֹר
 25 לְעוֹמַת קְבֵלַת דְּבַר ה' בְּרִיאָה אוֹ
 26 בְּשִׁמְעִיָּה, כֹּאשֶׁר הַנְּבִיא נִשְׂאָר מְצִיאֹת
 27 בְּפָנֵי עֲצֻמָּה וְהוּא רֹוּאָה אוֹ שׁוֹמַע
 28 הַתְּגַלּוֹת אֱלוּקִית, וְאִילוֹ כֹּאן הָעוֹלָם
 29 מֵתְבַטֵּל עַד לְהַתְּאֻחְדוֹת מוֹחַלְטַת עִם
 30 הָאֱלוּקוֹת, הֵינְנו שְׁהִישׁ הַנְּבָרָא
 31 לֹא קִיִּים כֹּל כְּמִצִּיאֹת עֲצֻמַּתִּי אֵלָּא
 32 נְעֻשָׂה הֵיטֵב הָאֲמַתִּי מִמֶּשׁ,
 33 שְׁלִמְעָלָה מִגְּדָר לְבָן הַעֲלִיּוֹן
 34 וְלְמַעְלָה מִגְּדָר עֲלִיּוֹן שֶׁכֵּן גַּם
 35 "שְׁלִיּוֹן" הוּא הַגְּדֵרָה שִׁישׁ בַּה הַגְּבֵלָה
 36 מִסּוּיִמַת (שְׁהִרֵי עֲלִיּוֹן אִינוּ תַחְתּוֹן) אֲבָל
 37 הַקַּבָּ"ה בְּעֲצֻמוֹ נַעֲלָה גַּם מִגְּדָר זֹה, וְכֹאשֶׁר יֵשׁ הַתְּבַטְלוֹת וְהַתְּאֻחְדוֹת שֶׁל
 38 הַבְּרִיאָה עִם הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּעֲצֻמוֹ, מֵתְאֻחְדַת הַבְּרִיאָה בִישׁ הָאֲמַתִּי
 39 שֶׁלְּמַעֲלָה מִכָּל הַגְּדֵרָה, כִּי אִין עוֹד²⁷ וְאִין עוֹד מִלְּבַדוֹ²⁸ (בְּמִבְּאָר
 40 בְּמִקּוֹם אַחֲוֹר²⁹ פְּרִטִי הָעֲנִינִים בְּזָה – מִשְׁמַעוֹת הַבִּיטוּי "אִין עוֹד"
 41 הֵיא שְׂאִין שׁוֹם מְצִיאֹת שֶׁל נְבִרָאִים כֹּל וְכֹל, וְאִילוֹ מִשְׁמַעוֹת הַבִּיטוּי "אִין

ביאור בדרך אפשר

עוד מלבדו" היא שבלעדו אין שום מציאות אבל אתו כן ישנה מציאות, כך
 ש"אין עוד" מבטא ביטול עמוק יותר), וְעֲנִין זֶה נִפְעַל גַּם בְּכָל
 הָעוֹלָם כְּלוּ, וּבִפְרָט בִּישְׂרָאֵל, שֶׁהֵיחֹדֵד דִּישׁ הַנְּבָרָא עִם יֵשׁ
 הָאֲמַתִּי אִמְנַם יִתְכַן בְּכָל הָעוֹלָם וּבְכָל הַבְּרִיאָה אֲבָל הוּא בְּאֲפֹן נְעֻלָּה
 יוֹתֵר אֶצְלָם³⁰ אֲצֵל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל,
 וְכִידוּעִי³¹ שְׁפִשְׁיטוֹת
 הָעֲצֻמּוֹת' הַעוֹבְדָה שֶׁעֲצֻמּוֹתוֹ
 וּמְהוֹתוֹ שֶׁל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הוּא
 'פְּשׁוּט' (בְּלַתִּי מוּגֹדֵר וּבְלַתִּי מוּגַבֵּל)
 בְּתַכְלִית הַפְּשִׁיטוֹת שְׁוֹרָה
 בְּפִשְׁיטוֹת שֶׁל כָּל אֶחָד
 מִישְׂרָאֵל (וְכִידוּעִי בְּזָה גַּם
 מִכ"ק מו"ח אֲדָמוּ"ר³² עַל
 הַפְּסוּק אַתֶּם נִצְבִּים הַיּוֹם
 הַמִּבְּאֵר אֵת גוֹדֵל מַעֲלַת הַתְּמִימוֹת
 וְהָאֲמוּנָה הַפְּשׁוּטָה שֶׁל הָאֲנָשִׁים
 הַפְּשׁוּטִים שִׁישׁ לֹה קֶשֶׁר ל"פִּשְׁיטוֹת
 הַעֲצֻמּוֹת"). וְיַחֲוֹד זֶה הוּא
 בְּתַכְלִית הַשְּׁלָמוֹת, לְמַעְלָה
 לֹא רַק מִבְּחֵינַת אֶחָד אֵלָּא גַּם
 מִבְּחֵינַת יַחֲוֹד³³ שְׁהִיא בִיטוּי
 נַעֲלָה יוֹתֵר לְאֻחְדוֹת ה' מֵאִשֶׁר בְּחֵינַת
 אֶחָד כִּי אֶחָד יִכּוֹל לְהַתְּפָרֵשׁ גַּם כְּרֹאשׁוֹן
 שִׁישׁ אַחֲרוֹי שְׁנֵי (לֹא אֶחָד שְׂאִין זוֹלָתוֹ
 אֵלָּא "אֶחָד הַמְּנַיִי", וְאִילוֹ "אֶחָד"
 פִּירוּשׁוֹ שְׂאִין שְׁנֵי לוֹ). וְיֵשׁ לוֹמֵר
 שֶׁהוּא עַל-דֶּרֶךְ הַהִתְּאֻחְדוֹת
 שְׁבִמְצוֹת "הַקְּהֵל", "הַקְּהֵל
 אֵת הָעָם הָאֲנָשִׁים וְהַנְּשִׁים
 וְהַשָּׂף"³⁴, וְכֹלָם יַחֲד
 מֵתְאֻחְדִים בְּעֲנִין יִרְאֵת ה' וְזוֹ
 גַּם הַמְּשַׁמְעוֹת הַפְּנִימִית שֶׁל הַתְּאֻחְדוֹת
 הֵישׁ הַנְּבָרָא (הָאֵדָם וְהַבְּרִיאָה) עִם הֵישׁ
 הָאֲמַתִּי (הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא) – בִּיטוּל
 הַמְצִיאֹת הָאִישִׁית מִתּוֹךְ יִרְאֵת ה'.
 וְכָל זֶה נִמְשָׁךְ לְמִטָּה מִמֶּשׁ,
 בְּגִשְׁמִיּוֹת כְּפִשְׁטוֹ, שְׁהִרֵי כֵּן יִהְיֶה לְעֵתִיד-לְבָא (נְשִׁמוֹת
 בְּגוֹפִים בְּלִי כָּל הָעֲנִינִים שְׁבִינְתִים כְּלוֹמֵר, לֵאל הַפְּסֵק בְּחַי הַנְּשִׁמָּה
 בְּנוֹף עַל כָּל הַמְּשַׁמְעָה מִכֵּן) שֶׁהֵנְשָׁמָה תִּהְיֶה נְזוּינִת מִהַגּוֹף³⁵
 בְּשׁוֹנָה מִמַּצֵּב הַדְּבָרִים כִּיּוֹם כֹּאשֶׁר הַגּוֹף מִקְבֵּל חַיּוֹת מִהַנְּפֵס כִּי הַגּוֹף הַגִּשְׁמִי
 וְהַחֲמוּמִי מַעֲלִים וּמְסַתֵּיר עַל הָאֱלוּקוֹת, הֵרִי לְעֵתִיד-לְבָא כֹּאשֶׁר לֹא יִהְיֶה שׁוֹם

(24) ביאורה"ז לאדהאמ"צ מג, ג. ד"ה ולקחתם לכם תרס"א. (25) מ"א יט, יא. (26) שם, יב. (27) ואתחנן ד, לט. (28) שם, לה. (29) לקו"ש חכ"ה ע' 202 הערה 86. וש"נ. (30) ראה שיחת ש"פ קרח תשמ"ו. (31) שיחת י"ב תמוז תש"ז – לקו"ד ח"ג תצא, ב. וראה שיחת ש"פ שמות תשכ"ה. (32) שיחת ש"פ נצבים תש"ז. סה"מ תש"ז ע' 256 (33) ראה תו"א וראא נה, ב. אמרי בינה שער הק"ש פ"ה ואילך. ועוד. (34) וילך לא, יב. (35) ראה המשך וככה תרל"ז פפ"ח ואילך. המשך תרס"ו ע'

ביאור בדרך אפשר

8 כי דווקא העולם הזה וקיום המצוות
9 במעשה בפועל משלימים את כוונת
10 הבריאה.
11 והעקר שכל זה יהיה למטה
12 מעשרה טפחים, בגאלה
13 האמתית והשלמה, עם כל
14 הפרושים שבדבר.

ביאור בדרך אפשר

1 העלם והסתיר על אלוקות וגם הגשמיות
2 לא תעלים ותסתיר, הנשמה תקבל חיות
3 והשפעה מהגוף, וזאת מַחַמַת
4 מַעֲלַת הַגּוּף וּמַעֲלַת הַמַּעֲשֶׂה
5 שְׁהַמַּעֲשֶׂה הוּא הָעֵקֶר³⁶,
6 שְׁהָרִי הַפֶּל כֹּל הַשַּׁע מִלְמַעְלָה
7 נִתֵּן בְּשִׁבִיל הַגּוּף וְהַמַּעֲשֶׂה³⁷

תקכה. ועוד. 36) אבות פ"א מ"ז. 37) ראה שיחת ש"פ משפטים תשמ"ז. וש"נ.

אגרות קודש

בי"ה, ח' כסלו, תשי"ג
ברוקלין.

הרה"ח הו"ח אי"א נו"נ עוסק בצ"צ וכו' מוה"ר פרץ שי

שלום וברכה!

בנועם קבלתי מכו' מכ"ט חשוון והקודם ונהניתי לקרות בו ע"ד הלימודים השונים שהוקבעו וההתועדות בעת המוכשר, ובטח למותר להעירו, כי מובן הוא מעצמו שבודאי אין בזה ענינים של השגת גבול ופעולת נפילת רוח של אחרים כי ד"י ומספיקה העבודה לכל אחד מאתנו מבלי לנגוע בפרנסתו של חברו ברוחניות וכו'.

ומ"ש במוסגר על ענין המשקה, אשר כנראה שזהו בהמשך למה שדברתי עם הרה"ח הו"ח אי"א נו"נ עוסק בצ"צ וכו' מוהרב"צ שי' שם טוב שד"ר, הנה כנראה שלא מסר הני"ל את הנימוקים ג"כ, והוא אשר לדעתי הנה מצד שני ענינים נשתנה המצב מאז, שהי' מנהג רווח ענין שתיית המשקה בשופי, א) כי ניתנו כבר הכחות לאנ"ש, ע"י רוב המאמרים הקלים והשיחות בענינים של הסברה והבנה לפעול על השומעים מבלי שיהיו זקוקים למשקה בשופי, ודי מספיק גם המעט שבזה. ב) כיון שבזמן האחרון ביחוד נדרש מאתנו בהדגשה יתירה הענין דהפצת המעיינות חוצה, הנה עלול ענין השופי דמשקה לבלבל לזה ביותר, מה שלא הי' נוגע כ"כ כשהפצתה היתה מצו"י בהד' אמות של החסידים ואנ"ש בלבד. ונסתייעתי לסעיף א' ממה ששמעתי פעם מכ"ק מו"ח אדמו"ר בריגא שאמר "איך בין איצטער (והכוונה בלי איצטער לא היתה על אותה השעה בלבד אלא על אותן השנים מאז שהתחיל למעט בלקיחת משקה) ווי נאך א ביסל משקה", ואף שהטעם החיצוני הי' אז מפני שהרופאים ציוו לו למעט במשקה, אבל כמובן זהו טעם בחיצוניות ובמילא מתקבל הוא רק לחיצונים ולא בתוככי אנ"ש היודעים אז חסידות מאנט פנימיות, ובטח זהו הוראה ג"כ על הענין בכלל אשר ע"פ הידוע דגופא בת[ר] רישא גריר הנה החסידים נגררים אחרי נשיאנו כ"ק מו"ח אדמו"ר, שהענין שאמר שהוא עתה כמו נאך א ביסל משקה, הרי זוהי הוראה לכל החסידים ונתינת היכולת ג"כ להיות במצב כזה.

במשך דבורי עם הרה"ח וכו' הרב"צ שי' הני"ל אמרתי לו בפירוש שאין כאן ח"ו לא ענין של איסור ופקודה וכו' (בהענין דלקיחת משקה), וג"כ לא מניעה לגמרי, אלא שזהו רק מה שנראה לי החילוק שבין הפעולה דההתועדות במיעוט משקה ובין הפעולה אם מרבים בזה עד לגדר יציאה מן הכלים.

בברכת הצלחה בענינים הכללים אשר זה ישמש ג"כ צנור וכלי להמשכת וקבלת ברכה והצלחה בעניניו הפרטים.

נ"ב: בקשתו בענין שילוח איזה תעודה שתשמש יסוד לבקשת רשיון נסיעה לכאן, מסרתי להנהלת מל"ח - מרכז לעניני חינוך - ובטח ישלחו ימים אלו.

מצו"פ הקונטרס שהו"ל, ובטח יזכה בו את הרבים.